

resolutum coram R. Dom. meo Decano in causa Neapolitan. Recloria 15. Februarij 1598. & coram R. Dom. meo Ludouiso in Sanct. Angeli Lombardor. 13. Junij 1602. ubi alie decisiones allegantur; & idem donec cognoscatur, Stephanus debet manentem, &c. Est etiam in terminis præd. decis. 124. apud Coccinum. Probat etiam alia Rotæ decisio adducta per Cæsar. Argel. de acquirend. possess. quest. 18. art. 3. n. 110. & num. 111. & de legitimo contra, q. 15. n. 128.

Et tandem animaduertere debes, quod ut sciat Ordinarius (cui per Senatum remittuntur litteræ Apolliticæ in prima instantia) quando in eis executiue, aut via Ordinaria procedere debeat; præ oculis semper habeat Regulam immisionis ex l. final. Cod. de edito Dni Adriani tollendo. Quia immisso possessionis beneficii similiter est adipiscendæ remediū, & regulis dictæ l. final. regitur, & secundum eandem regulariter regulatur, prout ex variis Rotæ decisionibus, doctorumque autoritate supra probauimus hoc tractatu de supplicatione ad Sanctissimum. 1. part. capitul. 20. à num. 142. versiculo, & ut hac doctrina Menochij, quas singulas videre poteris, quia omnes rectè conducunt huic instituto; plurimas ex iis, & alias congerit ad idem, Cæsar Argelius de legitimo contradicito. quest. 2. artic. 1. à num. 1. & sequentibus, seruatis tamen que specialiter in hoc capite annotauimus, quia ita distinctè alibi non reperies.

Concludendum est igitur, quod quando Senatus decernit, tradi litteras Apostolicas impetranti, & ut illis utatur coram Ordinario, eod quod recognouit percuti eius primam instantiam, & iurisdictionem; tunc attendat Ordinarius ipse ad supradicta, ut quando executor nominatus de iure communi debebat procedere in eorum litterarum executione executiue, & via executiua; ita patitur ipse Ordinarius viam executiuam debet obseruare, quia litteræ Apostolicæ regulariter executionem merentur ob eorum reuerentiam.

At vetò, quando ipse executor de iure non executiue, sed via Ordinaria tenetur procedere

assumendo partes Iudicis, quia vel adest intrusus, aut alias possessor, vel simplex legitimus contradicitor pro suo iure, & interesse iuxta casuum varietatem, & distinctionem hæcenus descriptam in hoc cap. tunc patitur ipse Ordinarius, cui per Senatum sit litterarum cognitio in prima instantia remissio, debet, & tenetur in via Ordinaria, non executiua procedere.

Et quamuis (vt audio) Senatus hic Supremus aliquando in decreti conceptione, & quo remissio harum litterarum fiebat Ordinario, solebat aliquando specificè, addere & exprimeret, quod Ordinarius, vel via executiua (iuxta casuum varietatem) in cognitiue procederet; tamen hodie ab hac conceptione prouidè, & prudenter recessit, quoniam non integrè, nec probabiliter certitudine Senatus ipse potest recognoscere à principio, quando sit, vel non Ordinariè, aut executiue procedendum per Ordinarium; etenim multoties litteræ ipse trahuntur ad Senatum antequam executor illis usus fuerit, & antequam pars aliqua comparuerit, vt & plurimum ad petitionem Regij Fiscalis, vel quandoque ad petitionem alicuius partis, cum aliæ ad hunc interesse habentes, quæ legitimi sint contradictores, qui postmodum possunt comparere coram Ordinario, per quorum comparitionem, & iurium deductionem alteratur natura, & via executiua litterarum Apostolicarum, ac sic minime constanter Senatus in omnibus causis poterit vii simili conceptione decreti; multoties quippè potest esse incerta, cum maximo periculo iurium partium. Quare rectius his temporibus Ordinarij discretionem iure munita relinquatur, vt iuxta iuris regulas præuideat, quando Ordinaria via, vel executiua procedere teneatur, præ oculis nunc habens, quæ non paruo labore in hoc cap. adnotauimus, ad tollendas deinceps intollerabiles controuersias his casibus contingentes quotidie, cum quibus requiescimus iam ab hoc opere hodie 22. Februarij anni 1632. quo Sancta Mater Ecclesia festiuitatem Cathedræ S. Petri Principis totius Orbis concelebrat.

F I N I S.

INDEX
RERVM ET VERBORVM,
quæ in hoc Volumine continentur.

Prior numerus Paginam, posterior articulum seu sectionem indicabit.

A

Abbas, Abbacia. Vide Prælati.

Abbas non potest renunciare exemptioni ab Ordinario abque sui conuentus consensu. pag. 172. n. 31. & seq. Abbates etiam non exempti habentes iurisdictionem ordinariam hodie sua vii valent iurisdictione, non obstante Trid. decreto. p. 219. n. 14

Sarania, & Camedus conuincuntur supponentes posse Abbatem exemptioni renunciare cum consensu sui conuentus. pag. 272. n. 23. & sequentibus.

Absens.

Absens à loco rei sitæ citatus ad litteras requisitorias, & non comparens patitur primum decretum, & ex quo actor mittitur in possessionem eiusdem rei. p. 232. n. 18

Absenti potest dari curator per iudicem rei sitæ ad effectum decernendi primum decretum. ibid. n. 19. & 20

Absenti date curatorem potest iudex, qui in causa habet iurisdictionem. ibid. n. 24

Absenti non subdito, non potest dari curator per iudicem rei sitæ ibi non reperto. ibid. n. 25

Absentia iudicis notabilis non solum est iustum impedimentum, ad eum excusandum à munere iudicandi, verum ad iurisdictionem in alium transferendam. p. 152. n. 37

Absente executore, vel mortuo, qui vim intulit, decretum violentiæ, etiam ei directum comprehendit vnum ex superstitibus, cui fuerit intimatum. ibid. n. 39

Absolutio. Vide Excommunicatio.

Absolutionem à censuris quando impetrans, & quomodo compellitur à Senatu suis trahere expensis. p. 197. n. 86. p. 173. à n. 5. cum seqq. & p. 374. n. 69

Absoluta. Vide Potestas, plenitudo.

Absoluta Principis potestas æquo, & bono temperanda est. p. 100. n. 9

Absoluta Principis potestas non cadit in Principe Christiano, cui nihil licet, quod diuino, & naturali, aut gentium iuri repugnat. ibid. n. 15

Absolutæ potestatis mentio aliqua non habetur in toto iure. ibid. n. 16

Abundans. Vide Cautela.

Abundantia verba tolerantur, quando ad maiorem declarationem apponuntur, & tollendæ dubitationis gratia. p. 354. n. 10

Abusus.

Abusui notorio Ecclesiasticæ potestatis Princeps obuiat cum moderamine inculpatæ tutelæ, ne pax publica turbetur. p. 35. n. 9

Abusus dicitur perperam contra ius, & rationem vti. p. 96. n. 27

Abusus in iure vocatur perniciosus, detestabilis, & illicitus. ibid.

Abusus notorius in materia retentionis ille dicitur, quoties in illo actu nullus usus stat. ibid. num. 28

In Regno Franciæ ab abusu appellatur ad Senatum, notoriè facto per Ecclesiasticos contra sancta decreta, & concordata. ibid. n. 19

De abusu notorio potest Curia cognoscere quando veniat quis contra auctoritatem Regiam. ibid.

Abusus notorius est trahere Regnicolam extra Regnum, à quo in Francia appellatur ad Curiam. ibid. n. 32

Ex abusu, & nouitate scandali genitricis, & perturbationis status, retentionem litterarum Apostolicarum licitè fieri, legitimamque esse causam, multi affirmant. p. 97. n. 14

Abusus notorius, & nouitas violentia quadam est. ibid. n. 35

Abusui notorio, & nouitati potest Princeps obuiare inter personas Ecclesiasticas, ne pax publica turbetur, & commune bonum detrimentum patiat. ibid. n. 37

Abusibus resistere, maximè laude dignum est. p. 76. n. 73

Accessorium. Vide Principale connexum.

Accessoria est ad gratiam principalem executio dario, & commissio. p. 387. n. 12

Accessorij effectus nihil detrahit suæ principali dispositioni. ibid. n. 13. & seqq.

Accessorium siue tractetur de principali augendo, siue destruendo, aut confirmando semper huius naturam sequitur. p. 389. n. 41. & seqq. & p. 420. n. 7

Accessorium contruit sublato principali, quia eodem

Index Rerum,

deh modo resoluitur, quo creatur. p. 389. n. 43. & seqq.
 Accessoria est commissio ad gratiam principalem. p. 410. n. 6
Accidentia, Accidentale.
 Executoris datio ad gratiam est qualitas accidentalis, & extrinseca gratiæ, cuius substantiam non tangit. p. 387. n. 7
 Accidentalibus possunt mutari & variari, non variata substantia rei principalis, sed e contra. ibid. p. 9
 Accidentalibus apponuntur, & veniunt post dispositionis esse perfectum. ibid. n. 10
 Accidentalibus extrinseca possunt adesse, & abesse præter subiecti corruptionem. ibid. n. 11
Actio, Actor, Agere, Agens. Vide Causa, Acta.
 Ab agendo, seu excipiendo exclusus non excluditur à retinendo. p. 134. n. 60
 Agenti ex vna causa, & prosequuta non obstat res iudicata, quominus ex alia diuersa ulterius agere queat. p. 165. à n. 7. & seqq.
 Agens ex causa falsa non obtinet in eodem iudicio ex alia vera, etsi tunc existente, in alio tamen iudicio nouiter intentata obtinebit. p. 167. n. 25. & seqq.
 Actionem mutari in instantia appellationis licere, qui teneant Doctores. p. 255. n. 4
 Agens in prima instantia de boue non potest in secunda agere de equo, cum tunc libellus nequeat mutari. ibid. n. 41
 Lancellotus dicens actionem posse mutari in gradu appellationis reprobatur. p. 257. n. 31. & seqq.
 Actio tutelæ & negotiorum gestorum, est indiuidua, & inseparabilis. p. 309. n. 11. cum seqq.
 Actio primæua (cum fuerit per adiudicationem extincta) non potest creditor agere postquam sibi euicta fuit res in solum. data. p. 335. n. 20
 Agens ex vna causa, falsa tamen, & inualida, non sustinetur iudicium ex alia verè tunc existente. p. 293. n. 15. & seqq.
 Agendi modus inspicitur, vt inde finis colligatur. p. 339. n. 16
 Agentis intentio regulat omnes actus ad finem intentionis. ibid. n. 21
 Acta omnia emanata à commissione non subscripta, & sic nulla ex defectu formæ, pariter nulla sunt, cum procedant à radice infecta. p. 389. n. 38. cum seqq.
 Acta gesta à iudice carente iurisdictione nulla, sunt ipso iure. ibid. n. 46
 Acta gesta per delegatum, aut Legatum contra formam Prædicti, in cap. causæ omnes sunt nulla ipso iure. ibid. n. 47. & seqq.
 Filius in aduentitiis, quorum pater noluit acquirere vsum fructuum, non potest agere in iudicio sine eius consensu. p. 348. n. 52
 Nec reualidatur iudicium accedente consensu partis post litem contestatam. ibid.
 Acta & re iudicata à pari procedunt, & cui vnum non nocet, nec aliud. p. 406. n. 18
 Acta possunt nocere, res iudicata tamen accidentaliter non, è conuerso autem hoc non currit argumentum. ibid. n. 19
 Non agit ex prima sententia, sed ex vltima confirmante, aut infirmante. p. 408. num. 6. pag. 409. n. 10
 Actio ex prima sententia extinguitur per appellationem. ibid. n. 8

Actio iudicati ex prima sententia orta, idè extinguitur, quia appellatio reducit acta ad statum litem contestationis. ibid. n. 9
 Actio iudicati licet ex vltima sententia nascatur mouenda erit coram iudice rei Ordinario, seu officium iudicis. ibid. n. 20
 Actio iudicati in factum potest intentari coram Ordinario, ac etiam coram Iudice appellationis. ibid. n. 21
 Rota decisio ad idem adducitur. p. 410. n. 22
 Actio iudicati tunc intentari valet coram iudice appellationis, si ibidem condemnatus, reperiatur. ibid. n. 23. & seqq.
 Actor quod asseueras probare teneri. pag. 427. num. 20
 Agi nequit in iudicio ex protocollo ad rem in contractum deductam, quia ad id destinatum non est. p. 432. n. 17
Actus, Acta. Vide Processus.
 Actus licitus respectu principij, & prohibitus respectu finis, illud attenditur, & vt licitus iudicatur. p. 43. n. 95
 In omni actu humano duo requiruntur copulariè, voluntas scilicet, & potestas, quorum altero deficiente, actus corrumpitur. p. 137. n. 77
 Per actum nullum res non desinit esse integra, non perpetuatur iurisdictionis, non inducitur litispendentia, non interumpitur præscriptio, non expirat potestas, & similia. p. 141. à n. 113. & seqq.
 Per actus resolutionem res retrahitur ad priorem statum, ac si gestus non fuisset. pag. 143. num. 127
 Acta gesta per Iudicem Secularem in articulo sibi pertinente fidem faciunt coram Ecclesiastico, sicut e contra. p. 144. n. 137. & seqq.
 Acta facta in iudicio seculari ob bonum publicum, faciunt fidem coram Ecclesiastico, ne iudicia illudoria reddantur. p. 145. num. 139. & seqq.
 Actus quilibet potest dici nullus, & conditionaliter simul peti eiusdem reuocatio. pag. 160. n. 9. & seqq.
 Actus personalissimus requisitus pro forma à iure nequit per alium fieri quantumvis habentem vices, & auctoritatem S. Apostoli: vt in Legato de Latere. p. 243. n. 36. cum seqq.
 Acta noua ad corroboracionem executionis petita noua non egent instantia, cum sit prima continuata. p. 257. n. 26
 Actus simpliciter factus sustinetur ex potestate valida, non ex inualida, quando vtraque concurrat in agente. p. 291. n. 3
 Actum agens videtur illum agere prout illud vtile, & valide esset, non prout illicite foret. p. 292. n. 4. & seqq.
 Ex duobus actis, de quorum anterioritate non apparet, fingitur præcessisse, qui facit actum valere. ibid.
 Actus, qui fieri potest vno modo licite, & alio illicite censetur factus eo iure, & persona, qua licite fieri potuit. ibid. n. 12
 Nisi se restringat ad illicitam potestatem. ibid. n. 12. & seqq.
 Actum agens indifferenter, sustinetur actus ex ea potestate valida non obstante inualida. ibid. num. 18
 Actus nullus non inducit præuentionem iurisdictionis. p. 294. n. 34
 Acta habentur in Rota pro transportatis præstito

& Verborum.

fito impedimento per Consilium Regium, ne transportentur in odium recurrentis, p. 346. n. 16
 Actus quantumvis fauorabilis contra voluntatem agentis minime sustinetur, p. 349. n. 18
 Actus semper iudicatur à principali intentione agentis, ibid. n. 17
 Nec vltra intentionem agentis operatur, ibid. n. 19.
 Maximè in iis quæ pendunt à potestate agentis, ibid. n. 20
 Acta iudicij dicuntur omnes scripturæ Notarij actuarij iussu iudicis conscriptæ, pag. 370. num. 27
 Acta iudicij dicuntur publica, triplici ratione, ibid. n. 28
 Actus iudiciales debent præcedere sententiam, cum sint vehiculum ad eam, p. 349. n. 52
 Ex actu etiam nullo ius dicendi de nullitate acquiritur parti, cui detrahatur aduersarius non potest per eius ratificationem, ibid.
 Super actu nullo consensus præstitus non subsistit, ibid.
 Acta sunt vehiculum ad sententiam, ibid.
 Causa, obquam acta irritantur, influit in sententiam, ibid.
 Acta omnia emanata à commissione non subscripta, nulla sunt ipso iure, p. 389. à n. 38. 46. cum multis seqq.
Additio.
 Additio ad libellum, quando egeat noua instantia, & nouis defensionibus, pag. 256. à n. 14. cum seqq.
 Quando aliquid additur, vel detrahatur priori dispositione in substantialibus tempore, aut qualitate an sit noua dispositio, p. 257. n. 27
 Ob aditum difficilem ad Sedem Apostolice & longam distantiam omnes ferè Doctores retentionem litterarum iustificat, pag. 24. n. 2. & seqq.
 Regi Catholicæ præ omnibus Principibus ratio superadditur difficilis aditus ad Sedem Apostolicam ad iustitiam retentionis litterarum, cum Hispaniarum Regna in vltimis Europæ, & Orbis finibus sita sint, ibid. n. 4
 Textus singularis in cap. cum longè, 93. distinctim adducitur, expresse probans longè distare Hispaniarum Regna à Curia Romana, & signanter Regnum Galliciæ esseque difficilem aditum, p. 25. n. 8
 Ob difficilem aditum ad Sedem Apostolice, & loci distantiam recursus habetur ad Principem Secularem. Observatio Marchæ refertur, ibid. num. 17
 Plurima Concilia celebrata fuere in Hispania, ad quorum Congregationem, & Decretorum obseruationem nunquam adita fuit Sedes Apostolice. ob longam distantiam, & tardam negotiorum expeditionem, p. 28. n. 50
 Nec in causis criminalibus, & depositione Episcoporum, aditus ad eam habebatur, ibid. n. 51. & seqq.
 Sedes Apostolice semper agnoscit extremitatem Hispaniæ, longum iter, & difficilem aditum, quam idè excusauit in multis, non patientibus dilationem, ibid. n. 46

Ex notissima difficultate aditus ad Sedem Apostolice, ob tam longam, & remotam distantiam, & iter non tutum, & plenum maris, & terræ periculis, iustitia legitimi recurus ad Regem pro interim retinendis litteris Apostolice, probabiliter, & securè deducitur, ibid. n. 53. & seqq.
 Aditus, & licentia Papæ requiritur in impositione tributorum Clericis comprehendente, etiam ad bonum, & vtilitatem communem, & publicam, p. 29. n. 59
 Aditus ad Sedem Apostolice, quando urget necessitas publica, & imminet periculum, non requiritur, vt Princeps petat à Clericis contributionem, ibid. n. 60. & seqq.
Adipiscenda possessio. Vide Immisio, Possessio.
Adiunctus. Vide Capitulum.
 Priuilegio capituli, vt aduersus capitulares non procedat Episcopus sine adiunctis singulis Capitulares non renunciant singulis iuris complicati, p. 275. n. 65. & seqq.
 Canonicus Cathedralis delinquens ratione beneficij cutati à solo Episcopo abque adiunctis puniendus, vt determinauit Rota, p. 380. n. 15. & seqq.
Administratio, Administrator. Vide Prælatum, Maioratum.
 Administrator Ecclesiæ, aut possessor maioratus, seu tutor tanquam tales citati, & condemnati nomine, & iure administrationis impediunt executionem ex iure proprio personali, p. 166. n. 16. & seqq. & à n. 11. cum seqq.
 Administratores S. Apostolice, nequeunt præiudicare Papæ, p. 162. n. 30. & seqq.
 Administratores plures eiusdem tutelæ loco vnus habentur, & simul reddere rationem tenentur, p. 309. n. 16. & à n. 11
 Administrationis, & tutelæ actio, sicut est indiuidua respectu administrationis, ita & respectu hæredum ipsorum, pag. 310. num. 21. & seqq.
Aduersarium. Vide Potentiam, Citatio, Locum.
Equiparatio, Equipollentia, Equipollens. Vide Casus subreptio.
 Per equipollens non satisfit formæ subreptionis propterea manus Sanctissimi requisitæ à Tridentino. p. 247. n. 33. & seqq.
 Casus duo, quando sunt à iure equiparati dispositum in vno in alio repetitur, p. 354. n. 8. & seqq.
 Equiparatus potuit eodem iure, quo is, cui adæquatur, & equiparatur, ibid. num. 14. & seqq.
 Equiparati duo casus à iure dispositum in vno, & in alio dispositum, intelligitur, pag. 449. num. 24
 Equiparatorum eadem est dispositio, ibid. n. 26. & 27
Affectio. Vide Reservatio.
 Affecti beneficij gratia facta, licet non sortiatur effectum, non desinit esse affectum, p. 357. n. 1
Allegare.
 Idem est nihil allegare, quod allegare, & allegata non probare, p. 326. n. 19
Alienatio, Alienare.
 Alienatio tacite inducta à lege tanquam necessaria comprehendit minorem, quæ nec requirit decretum iudicis, p. 398. n. 8
 V v 2 Aliena

Index Rerum,

Alienatione prohibita intelligitur de facta ab homine, non de tacite inducta à lege, ibid. num. 9.
Alienigena. Vide Extraneus, retentio.
 Litteræ impetratæ per alienigenam inhabilem, & incapacem ad beneficium horum Regnorum, & earum executio sunt nulla ipso iure p. 141. n. 111.
 Executio facta virtute litterarum Apostolicarum obtentatum per alienigenam statim reponenda per executorem, quodcumque compareat Fiscalis Regius, aliisque naturalis. ibid. n. 112.
 Examen litterarum obtentatum per alienigenam horum Regnorum cadit super mero facto temporali, an sit originarius, vel extraneus, quod incapax est spiritualitatis. p. 192. n. 32. & seqq.
 Alienigena si in Regno admitteretur ad beneficium, maximum oriretur scandalum, vel ob derogationem iuris patronatus Regij. pag. 80. n. 26. & seqq.
 Ob publicam utilitatem potest Rex concedere lege ne alienigenæ obtineant beneficia in Regno. p. 85. n. 6. & seqq.
 Consensus Principis, ut alienigena possit obtinere beneficium in Regno, habet locum in beneficio iam obtento. p. 129. n. 8. & seqq.
 Alienigena, qui intimare fecit litteras impetratas super beneficio patrimonialis, aut illis usus fuerit absque examine Senatûs amittit naturalitatem horum Regnorum, & fructus quorumlibet beneficiorum sequestrantur. p. 130. num. 22. & 23.
 Alienigenæ horum Regnorum sunt inhabiles, & penitus incapaces beneficiorum, quorum fructus sequestrantur. p. 136. n. 69. & seqq. & num. 111.
 Fructus beneficij impetrati per alienigenas horum Regnorum sequestrantur lato decreto retentionis litteris iam executis. pag. 156. num. 92.
 Impetrantes beneficia patronatus Regij, aut laicorum, ac patrimonialia, Magistralia, aut Doctoralia, executioni de facto dantes litteras ipso facto sunt effecti alienigenæ, & amittunt naturalitatem, & fructus beneficiorum sequestrantur per Senatûm. ibid. n. 93.
 Quod ex identitate, & maiore ratione dispositum intelligitur in beneficiis iuris patronatus laicorum. ibid. n. 95.
 Impetrantes beneficia iuris patronatus Regis, aut laicorum sunt effecti alienigenæ, & extranei, sicuti impetrantes beneficia patrimonialia. p. 157. n. 103.
 Pœnæ amissionis naturalitatis, & temporalitatis iam positæ alienigenis impetrantibus, eadem sunt impostæ impetrantibus Bullas in derogationem patronatus Regis, & laicorum eisdem legibus Regni. ibid. n. 106.
Alternativa, & Alternatiuè. Vide Prouisus, Ordinarius.
Analogum.
 Analogum per se sumptum, stat pro famosiori significato. p. 467. n. 45.
Angelus.
 Angelorum ministerio vitur Deus in homini generis protectione. p. 6. n. 15.
 Ut illos regant, dirigant, & tueantur à diabolicis violentiis. ibid.

Angelis mandauit Deus, ut homines custodiant & tueantur. p. 7. n. 16.
 Angelos mittit Deus, ut tollant scandala Regni, ibid. n. 17.
 Angelos suos mittit Deus, ut omnia tollant scandala à Regno. p. 78. n. 5.
Anima. Vide Inhibicio Princeps.
Animus. Vide Inuentio.
 Animo ferociori inuaditur quis, cuius debilitas in obuiando cognoscitur. p. 88. n. 30.
 Quæ in animo consistunt, habent causam continuam, & successiuam. p. 131. n. 31.
 Tolleratia Pontificum in recursu pro tollenda violentia prouenit ex animo approbandi, ex natura negotij conformis iuri Naturali, & Diuino, & pro utilitate publica. p. 58. n. 189.
 Iste Pontificum animus, ex multis colligitur ex Bulla nempe Martini V. ibid. n. 191.
 Et ex aliquibus Epistolis Pontificum, & Regum Catholicorum ad inuicem missis. ibid. num. 192.
 Quas concordata vocauit Diana. ibid. n. 195.
 Animus approbatiuus recursus pro retinendis litteris colligitur ex Bulla Cœne, qua expressè permittitur. p. 57. n. 200.
 Animus alicuius directè probari nequit, sed ex verbis eius, aut actibus externis. ibid. n. 205.
Annulus Piscatoris. Vide Subscriptio.
Signatura, commissio.
 Litteras annulo Piscatoris munitas supplere subscriptionem propriæ manus Sanctissimæ, & eius vim habere, declarauit Greg. XIII. p. 245. n. 1.
 Verba motus proprii Greg. XIII. quo disponitur per annulum Piscatoris satisfieri formæ subscriptionis à Trident. petita, recensentur. ibid. n. 2. & 3.
 Commissiones annulo Piscatoris munitas non committit ipse Papa, sed alij Prælati ad id deputati subscribant supplicationes. p. 246. num. 8.
 Commissiones plurimæ simul iam expeditæ, & confectæ ab officialibus adportantur Sanctissimo coram quo sigillantur cum annulo Piscatoris penes se custodito. ibid. n. 9.
 Per litteras annulo Piscatoris munitas facile possit controuerti intentio Trid. cum Papa nec subscribat, nec habeat notitiam tenoris earum. ibid. n. 12. & n. 41.
 Senatûs non admittit litteras annulo Piscatoris munitas auocatorias primæ instantiæ, cum ex eo non sit satisfactum formæ Conc. Trid. ibid. n. 16.
 Annulus Piscatoris & sigillum idem est. p. 247. num. 20.
 Litteræ patentes ubi ad probationem specialiter pro forma requiruntur, non sufficiunt breuia sub annulo Piscatoris clausa, licet aliàs æqualem vim habeant. ibid. n. 24.
 Annulus Piscatoris non supplet defectum subscriptionis requisitæ à Concilio, cum etiam non probat quando scripturæ tenor ignoratur à domino sigilli. p. 249. n. 36. & seqq.
 Per annulum Piscatoris quæ litteræ signentur. p. 417. n. 49.
 Annulus Piscatoris quæ signa & figuras habeat. ibid. n. 50. & seqq.
 Annulo Piscatoris litteræ munitæ plures simul deferuntur Sanctissimo, in cuius præsentia sigillantur ab alio. p. 418. n. 53.
 Per

& Verborum.

Per annulum Piscatoris non satisfit formæ personalissimæ subscriptionis propriæ manus Sanctissimæ. ibid. n. 54.
 Per annuli Piscatoris munimen non satisfit Trident. desideranti rationabilem causam in auocatoriis primæ instantiæ. ibid. n. 55.
Antecedens.
 Antecedente destructo, consequens destructum remanet. p. 389. n. 40. & seqq.
Appellatio, Appellare. Vide Comparitio.
 Appellans consentiendo grauamini renunciat appellationi, & inhibitioni virtute appellationis expeditæ. p. 43. n. 91.
 Appellationi non potest renunciare appellans in præiudicium aduersarij. p. 177. n. 75.
 Appellari nequit sententia super retentione Bullarum lata per Senatûm Galliciæ ad Chancellarium Vallisoleranam, quia causa non est capax summe requisitæ. p. 97. n. 89. & 90.
 Appellatio non debet recipi per Superiorem in prima instantia, nisi à diffinitiuâ, vel à diffinitiuæ vim habentibus, & nec expediti inhibitionem. p. 231. n. 3. & seqq.
 De natura, & effectibus appellationis ab acta extraiudiciali, & qualiter fiant iudiciales amissa sua primæua natura. ibid. n. 12.
 Appellatio ab vno capitulo separato non suspendit in alio. p. 302. n. 31. & 32.
 Appellatione deserta iurisdicchio deuoluitur ad iudicem à quo qui suam exequitur sententiam. p. 341. n. 40.
 Appellatio, & recusatio ad effectum suspendendi iurisdiccionem à pari procedunt. ibid. n. 41.
 De appellationibus ad S. Apostol. emissis cognoscit Legatus de latere, & Nuncius ad eius iurisdiccionem. p. 355. n. 13. & 15.
 Appellatio interponitur de minore ad maiorem, non de se ipso ad se ipsum. p. 363. n. 23. & seqq.
 Appellans ab electione non seruata forma iuramenti, de qua in cap. vt circa, de election. l. 6. an poterit aliam appellationem vtilem reiterare, & viam appellationis semel assumptam prosegui. p. 364. n. 33. & seqq.
 Appellans ab electione non seruata forma iuramenti nequit iterum ea seruata, viam appellationis prosegui coram Superiore, sed altera via ius proprium deducere coram Ordinario. p. 355. n. 36. & seqq.
 Ex appellatione obiectiuâ nulliter proposita ius fuit semel quæsitum aduersario, ne iterum admittatur obiectiis ad probanda obiecta. ibid. n. 37.
 Appellationem obiectiuam proponenti omissa forma iuramenti præclusa est via appellationi obiectiuæ, aliter tamen potest ius suum in iudicium deducere, & prosegui. ibid. n. 38.
 Ex appellatione informiter emissa contra cap. vt circa, semel fuit ius aduersario quæsitum, ne possit vtiliter reiterari in eius præiudicium, etiam intra terminum ad appellandum. ibid. num. 39.
 Appellare potest victor ab omissione condemnationis expensarum, si præuenit victum in appellando. p. 451. n. 45.
 Appellatio ab omissione expensarum anterior deuoluit totam causam. ibid. n. 46. & seqq.
 Ex appellationibus ab vtraque parte, vna ad Papam, alia ad inferiorem, regulariter illa ad Papam præualeat. ibid. n. 48.
 Fallit in causa matrimoniali contra miserabilem

personam, quæ à sua Prouincia in neutra instantia extrahitur inuita. ibid. n. 49.
 Appellans ad Papam prorogans iurisdiccionem inferioris ad quem aduersarius appellauerat, renunciare videtur deuolutioni suæ appellationis ad Papam. ibid. n. 50. & seqq.
 Inferiori ad quem vnus appellauit, & alter ad Papam acquiritur iurisdicchio, elidibilis tamen ope exceptionis. ibid. n. 51.
 Quæ prorogari rectè potest. ibid. num. 52. & sequentibus.
 Appellans comparens coram alio iudice non potest impetrare commissionem super appellatione iam resoluta. ibid. num. 56. & seqq. & à num. 61. & seqq.
 A sententia super retentione Bullarum lata in Senatû Galliciæ non datur appellatio ad Chancellarium Vallisoleranam, & de ratione. p. 198. n. 96.
 Appellans nequit præueniri ab appellato in impetranda commissione super appellatione. p. 142. n. 12.
 Appellanti, dum res est integra competit facultas impetrandi commissionem super appellatione sua, quæ tunc ab aduersario præueniti, & subplantari non potest. p. 151. n. 27.
 Terminò præfixo appellanti ad impetrandam transactio, res desinit esse integra, & ius aduersario quæsitum æquale ad præueniendam, & præoccupandam impetrationem super appellatione. ibid. n. 29.
Apposio manus. Vide Manus, Papa, Princeps, auocatio.
 Per appositionem manus Papæ in aliquo negotio auocata intelligitur potestas ab inferiore. p. 357. n. 2.
 Papa si semel apposuit manum confirmando iura alicuius amplius de eo iure cognoscere nequit inferior. ibid. n. 3.
 Apposio manus Papæ super collatione, permutatione, vniõne, actiue confirmatione non impedit quo minus Ordinarius quæbeat cognoscere in prima instantia de subreptione, dolo, aut falsitate litterarum. p. 358. n. 7. & 8.
 Apposio manus Papæ ad vnum finem, & respectum non operatur vltra, quia ratione respectus consideratur effectus. p. 359. num. 14. & seqq.
Arbitrium. Vide Retentio.
 Arbitrio prudentis reliquere iura quas causas iustas esse ad supercedendum in executione litterarum Apostol. p. 78. n. 2.
 Arbitrio prudentis viri relinquunt iura examen causæ, an legitima sit ad suspendendam litterarum executionem. pag. 119. num. 26. & sequentibus.
 Arbitrios omnes casus facit lex, quando certos modos dare nequit, & cum magis pendeat à circumstantiis subiecti. p. 120. n. 27.
 Arbitrium datum à iure ad discernendam causam retentionis, & suspensionis litterarum legibus, & rationibus circumscribitur. ibid. num. 28.
 Cause retentionis litterarum sunt variæ arbitrio boni, docti, & pii viri relicte sicut cetera, quæ à lege non habent certam determinationem. ibid. n. 29.
 Causa retentionis, an sit legitima, iusto & Pio Senatorum arbitrio relicta est. p. 196. num. 73. & seqq.

Index Rerum,

Archiepiscopus.
 Archiepiscopus in causis suorum suffraganeo-
 rum non potest se intromittere, nisi fuerint
 legitime per appellationem ad eum deuoluta.
 p. 229. n. 1

Argumentum.
 Argumentum ab speciali validum est in iure.
 p. 137. n. 73
 Argumentum de immisione vigore litterarum
 Apostol. ad immisionem, ex l. fin. C. de edi-
 cto Diui Adrian. toll. recte procedit. p. 144.
 n. 132

Argumentum à contratio sensu non valet ad in-
 ducendam correctionem iuris. p. 320. n. 36

Articulus. Vide Præiudiciale.
 Articulus nouiter cumalatus non inclusus in
 libello sicut excludit rem iudicatam, ita &
 extensionem iurisdictionem iudicis appellatio-
 nis. p. 256. n. 14
 Ad articulum nouiter deductum extenditur ap-
 pellatio tribus concurrentibus identitate rei,
 causæ, seu iuris petendi, & conditionis per-
 sonatum. ibid. n. 15, & seq.
 Super articulo diuerso ex instrumento nouiter
 præsentato iudex nequit pronuntiare, cum
 nouæ defensiones dandæ sint. ibid. n. 22

Articulus nouiter deductus dependens tamen, à
 iure deducto ad iam deductum coadiuan-
 dum admittitur. ibid. n. 24

Nouus articulus separatus à primo deductus
 coram iudice appellacionis pertinet inferiori
 Ordinario, super quo litteras expeditas reti-
 net Senatus nouum remittens articulum Or-
 dinario cognoscendus. p. 257. n. 18. & 29

Afflictus de nouo articulo admisso, vt sit super
 eo pronuntiandum declaratur. ibid. num. 32.
 & seq.

*Affertio. Vide Princeps, Senatus, Index,
 Notarius, Tabellio.*
 Affertenti Principem timorem damni notabilis
 aut scandali omnino standum. p. 83. num. 58.
 & seq.

*Affistentia. Vide Ius Ordinarius, Episcopus.
 Attentata.*
 Ad attentatorum reuocationem non deuenien-
 dum, nisi actis transportatis, sine quibus iur-
 isdictio non dicitur aperta iudicij. q. 346. n. 15

*Auditor Camere, & Rota. Vide Inhibicio,
 Commissio, Rota.*
 Auditor Camere, & quilibet alius iudex Roman.
 Curie ex Concil. Trident. nequeunt cognos-
 cere de causis in prima instantia in præiudi-
 cium Ordinariorum. p. 211. n. 20

Observatio Flores de Mena circa sublata iur-
 isdictionem Auditoris Camere in prima in-
 stantia refertur. ibid. n. 21

Auditor Camere posse auocare causas ex
 obligatione in forma Camere pendentes in
 partibus coram Ordinariis etiam in prima in-
 stantia, ex Flores de Mena dixerunt alij. p. 231.
 num. 6

Declara. num. 7
 In Hispania tamen vbi Concil. Trident. in viri-
 di est obseruantia remouent omne priuile-
 gium in contrarium, opinio Flores non ser-
 uatur, sed potius reprobatur quotidie in Se-
 natus. ibid. n. 8

Auditoris Camere, & aliorum iudicum Roma-
 næ Curie iurisdictione in prima instantia su-
 blata est hodie per Trident. ibid. n. 9

Auditor Camere, cui directæ sunt breuia, super

beneficio reservato potest intrusus, & posses-
 fores coram se citare. p. 272. n. 3. & 4

Auditor Camere, & quilibet alius iudex in pri-
 ma instantia caret iurisdictione, ex Trident.
 p. 352. n. 68. & seq.

Auditor Camere est iudex Delegatus. pag. 353.
 num. 75

Auditor Camere caret penitus iurisdictione
 contra Clericum Romæ obligatum, ibidem;
 tamen non reperitur, etsi expresse renuncia-
 uerit proprio foro absque Ordinarij consen-
 su, cui Senatus huiusmodi causas remittit.
 p. 399. n. 27. & seqq.

Auditor Camere caret iurisdictione contra Ro-
 mæ obligatum, ibidem tamen non reperitur;
 at si Clericus proprio foro renunciet simul
 sine licentia Ordinarij, ei Senatus remittit
 causas retentis litteris. p. 400. n. 30

Auditor Camere hodie ex Trident. sustollente
 omnium priuilegia in contrarium, non potest
 cognoscere de obligatis in forma Camere,
 nec causas coram Ordinariis pendentes in
 prima instantia auocare. p. 402. n. 51

Nec in aliis viis executiuis habet hodie iurisdic-
 tionem in prima instantia præter executio-
 nem in beneficiis reservatis. pag. 266. à n. 52.
 vsque ad 57

*Auocatio, & auocare. Vide Commissio. Vide
 Instantia, appositio manus.*

Auocatio.
 Auocare causas in prima instantia nequeunt
 Nuntij, & Legati de latere, nisi ad se legiti-
 me per appellationem deuoluantur. pag. 212.
 n. 18. & seqq.

Alias inhibitiones, processus, & inde sequuta
 nulla sunt ipso iure. ibid. n. 19

Damna, & incommoda, quæ oriuntur in per-
 niciem Reipublicæ ob auocationes causarum
 in prima instantia ad Cur. Roman. recensentur.
 ibid. n. 21

Auocare non possunt Nuntij, Legati, nec Ar-
 chiepiscopi causas pendentes coram Ordina-
 riis quibilibet inferioribus, nec inhibere.
 p. 229. n. 5

Auocationes causarum pendentes coram Or-
 dinariis ex obligatione Camerali in prima in-
 stantia factas per Auditorem Camere, non
 admittuntur in Hispania. p. 231. n. 6. 7. & 8

Auocatio cause ab Ordinario ob suam negli-
 gentiam non terminante infra biennium, fieri
 nequit, nisi prius de ea doceatur, & prius de-
 bet requiri. p. 240. n. 8. & seqq.

Auocatio, aut inhibicio nequit fieri per Super-
 iorem, nec appellatio admitti in prima in-
 stantia, nisi à diffinitiuæ, vel à diffinitiuæ vim
 habentibus. ibid. n. 12

Auocationis vrgens causa reservata arbitrio Pa-
 pæ ab alio nequit examinari, nec se intromit-
 tere. p. 243. n. 35

Auocatione iurisdictionis Ordinariæ sublata,
 statim & ipso iure illam Ordinarius recuperat.
 p. 287. n. 54. & seqq.

Auocatio subscripta licet in prima instantia li-
 get manus Ordinarij, ea tamen sublata iurisdic-
 tio ipso iure consolidatur cum naturali Or-
 dinarij, iuris communis ministerio. p. 288.
 num. 57

Per appositionem manus Papæ auocata, intelli-
 gitur potestas ab inferiore in quouis nego-
 tio.

& Verborum.

tu. pag. 357. num. 2. & 3

Auocatio tacita per solam manus appositionem
 in aliquo negotio idem operatur, quod ex-
 pressa, vt manus Ordinarij ligata remaneant,
 p. 358. n. 4

Auocatio tacita per appositionem manus Papæ
 tantæ est efficacitæ, vt alia inhibitione non
 egeat. ibid. n. 5. & 6

Semel auocationis, aut exemptionis impedimen-
 to sublato, aut cessante in aliquo casu Ordi-
 narius ipso iure recuperat iurisdictionem in
 exemptum. p. 382. n. 39

Auocatoriam commissionem interpretanti in
 prima instantia ius resistit. p. 427. n. 23

Auocatione nulla non tollitur iurisdictione Ordi-
 narij, nec impedit remissionem ad ipsum.
 p. 434. n. 36

Auocatio non censetur facta à Principe; non
 facta illi relatione pendentiæ litis coram alio
 iudice, illam Principe ignorante. p. 454. n. 83.
 cum seqq.

Auocatio causatum est Regalia Principis sine
 inceptibus, siue iam ceptatum coram infe-
 rioribus. ibid. n. 86

Auocatio debet fieri ex certa scientia Principis
 de causa pendente, alias non intelligitur velle
 auocare. ibid. n. 87

Nec tenet commissio auocatoria, imo omnia inde
 sequuta sunt nulla ipso iure. ibid. n. 88

Ad auocationem causarum non de facili debent
 moueri Principes, sed ex magna causa & vr-
 gente necessitate, quia Reipublicæ afferunt
 præiudicium & detrimentum, & parti. ibid.
 num. 89

Auocatio sine magna causa cedit in contume-
 liam iudicis, qui de causa cepit cognoscere.
 ibid. n. 90

Causæ, ex quibus fiat auocatio, quæ remissuæ,
 n. 91. ibid.

Princeps in sciis litis pendentiæ coram alio iudice
 non censetur auocare causam pendentem,
 ibid. n. 92

Auocatio est odiosa, & restringenda. ibidem
 num. 93

Auocationem sapit clausula (quam & quas) &
 tacite in delegatum transfert iurisdictionem
 super tota causa principalis. pag. 457.
 num. 6

Auocatio expressa non subscripta, non tollit pri-
 mam instantiam Ordinarij ex Concil. Trid.
 ibid. n. 7. & seqq.

Auocatione cessante causa reuertitur ad pote-
 statem Ordinarij. p. 487. n. 19. & 20

Auocatio siue tacita, siue expressa, in prima
 instantia requirit pro forma subscriptionem
 manu Sanctissimi. p. 491. n. 66. & seqq.

Auocatio ab Ordinario de iure communi per
 solam commissionem alteri directam tacite
 fit, hodie ex Trident. etiam expressam
 nullatenus, nisi subscripta. p. 492. num. 71. &
 seqq.

Ex auocatione causarum maxime in prima in-
 stantia magnum inferunt præiudicium Rei-
 publicæ. p. 478. n. 124

Regaliam suam, & potestatem penes se residen-
 tem magis ostentat abdicatio, & auocatio
 causarum à suis Magistratibus. p. 465. nu-
 mer. 29

In auocationibus primæ instantiæ S. Inquisitio-
 nis, non sufficit sola subscriptio, sed debent

concurrere condiciones requisitæ ab indultis
 Apostol. p. 473. n. 93

Authenticum, Authentica. Vide Instrumentum.
 Authent. de mand. Princip. §. deinde competen-
 tens, ponderatur. p. 62. n. 15

Authent. vt nulli iudicium, §. hoc verò. ibid.
 num. 16

Author.
 Author non admittit absoluit oblationes
 Doctorum circa 2. aut 3. iussionem, sed cum
 fœdere distinctionis. pag. 69. num. 17. &
 seqq.

Author considerauit efficac salubre, & legiti-
 mum remedium, quo indirectè possit conse-
 qui executio decreti retentionis, etiam iam
 peracta executione litterarum ante recur-
 sum postulatam a Senatu. pag. 138. num. 89.
 & seqq.

Author obtestatur Senatorem ne abutatur suo
 pio & sincero arbitrio in discernenda legiti-
 mitate cause retentionis Bullarum. p. 196. n. 74

Author est iudex Tribunalis Regiæ Monar-
 chiæ Siciliæ à Rege Catholico nominatus.
 ibid.

*Authoritas. Vide Senatus, Maioria, Rex,
 Præeminentia.*
 Authoritas Prælati non informat actus à se ge-
 stos tanquam priuato, & respectu sui proprij
 patrimonij, requiritur authoritatem Prælati.
 p. 316. n. 46

Authoritati Papæ nihil sit, quod detrahat in
 litterarum retentione, nec patissimas eius au-
 res offendat. p. 61. n. 1

Authoritas Regis contemnitur, recursumque il-
 luditur, fraudibus atque via aperitur, si pen-
 dente recursum super monitorialibus percu-
 rentibus primam instantiam causa principis
 prosequeretur contra recurrentem indefe-
 ctum. p. 349. n. 54

B

Bellum.
 Bellum infidelibus inferri nequit eo tantum,
 quod fidem non recipiunt. p. 19. n. 167. &
 num. 172

Bene tamen si prædicatoribus, aut volentibus
 fidem recipere violentia inferatur. pag. 20.
 num. 173

Bellum nullum suscipiendum, nisi pro Fide, aut
 Reipublicæ salute. p. 85. n. 8. & 9

Beneficium.
 Beneficio cedere quis cogitur ob scandalum vi-
 tandum. p. 124. n. 71. Vide Scandalum.

Beneficia, aut officia plura vnum obtinere ver-
 git in damnum Reipublicæ Ecclesiasticæ, &
 recti ac politici regimini, & ob id litteræ
 subreptitiæ retinentur. pag. 113. à num. 35.
 & seqq.

Beneficium suum Rex nemini vult esse captio-
 sum. p. 349. n. 50. & 51

Beneficium curatum patronatus laici deuolutum
 ad Ordinarium debet prouideri per con-
 cursum, quia sublato impedimento deuolutur
 pro illa vice ad liberam collationem Or-
 dinarij. p. 381. n. 46

X x 4

Beneficij

Index Rerum,

Beneficij ratione non acquiritur residentiam qui sortitur forum. p. 232. n. 14. & 15
 Inter beneficia patrimonialia, & iuris patronatus laicorum magna datur similitudo, & fraternitas. p. 156. n. 96
 Beneficia patrimonialia an præservata sint à reservatione, sicut beneficia iuris patronatus laicorum. ibid. n. 97
 Similitudinem inter beneficia patrimonialia, & patronatus laici non tantam dari dicit Gonzalez, quin reservationem excludat. ibidem num. 99
 Beneficiorum patrimonialium nulla admittitur in Hispania derogatio, nec reservatio, sicut in beneficiis patronatus laici. pag. 157. num. 101
 Nec permutationes, aut resignationes, vel pensiones. ibid. n. 102
 Beneficia impetrantis iuris patronatus Regij, & laicorum, sunt effecti alienigenæ, & extranei, sicuti impetrantes beneficia patrimonialia. ibid. n. 103
 Sicuti in substantialibus idem est dispositum in patrimonialibus, quod in beneficiis patronatus laicorum, idem quoad executionem dispositum, est intelligendum. ibid. n. 105
Bona.
 Bona maioratus etsi in diversis Regnis sint ibi de eo agitur, ubi caput sit maioratus. p. 233. n. 27. & seqq.
 Bona hæreditatis si sint in diversis territoriis cognitio, pertinet ad territorium ubi eorum maior sit pars. ibid. n. 28
 Si maioratus non habet caput, cui bona existentia diversis Regnis, aut districtibus coherent, attenditur districtus, quo maior pars bonorum sit. ibid. n. 30
 Bona temporalia, & fructus beneficiorum sequestrantur pro executione decreti retentionis latiliteris impetratis iam executis. p. 135. n. 65. & seqq.
Breve Camerale. Vide Camerale.
 Breve Pij V. de iterum examinandis Religiosis confessoribus ob ingens scandalum inde ortum reformavit Gregor. XIII. ad supplicationem Philippi II. p. 81. n. 40
 Breve Camerale de stylo Curie expediuntur ad favorem prout de beneficio reservato, ne dum Bullæ expediuntur possessio in partibus occupetur, quæ nomine Camere Apostolicæ apprehenditur. p. 262. n. 5
 Breve Camerale ad favorem litterarum desuper expediendarum super beneficio reservato datur, non ad favorem iam expeditarum. ibid. num. 6
 Breve Camerale ad capiendam possessionem nomine Camere non datur, nisi super beneficio reservato. ibid. n. 7
 Per Breve Camerale in executione gratiæ super beneficio reservato alteri, quam Ordinario directum in prima instantia non lædi formam Concilij in c. omnes causæ, declaravit Gregor. XIII. per motum proprium. ibid. n. 10
 Refertur ad litteram. ibid. n. 10
 Et Gregoriana Constitutione loquente in casu specialissimo Brevis Cameralis nonnulli occasionem sumptere dicere, in viis executivis generaliter non lædi Trident. etsi executio albi, quam coram Ordinario postuletur, & decipi ostenditur. ibid. n. 12. cum seqq.

Constitutio Gregorij XIII. duntaxat emanavit, ut Brevia super reservatis non offendant formam Trid. p. 263. n. 13
 In Brevis Cameralis executione proceditur extrajudicialiter, in qua nec datur iudicium, nec instantia. ibid. n. 14. cum seqq.
 Brevis Cameralibus uti, nec apprehendi possessionem nomine Camere Apostol. nimirum in Hispania patitur Senatus. p. 265. n. 33. & 40
 Inter executionem Brevis Cameralis, & cæterarum causarum viam executivam magna est differentia. p. 266. n. 49. cum seqq.
Bulla.
 Bulla in Cæna Domini non obest intentioni litterarum Apostolicarum retentioni, imo fauet. p. 39. n. 55
 Bullæ Cæne quantum attinet ad litterarum retentionem verba referuntur. ibid. n. 56
 Bullæ Cæne c. 14. tangens retentionem litterarum Apostolicarum, qui Doctores referant ad litteram. ibid. n. 57
 Bullam Cæne conformem esse vsui Hispaniæ in litteris retinendis, ostenditur. ibid. n. 58
 In Bulla Cæne non comprehenduntur Fideles Religiosæ supplicantes à litteris Apostolicis ob bonum publicum Regni, aut Regis. ibidem num. 62
 In c. 14. Bullæ Cæne retentionem expressè permittam esse (supplicatione præmissa) plurimi recententur Doctores affirmantes. ibidem n. 61. & seqq.
 Bullæ Cæne censuras non incurrunt impediens litterarum executionem prætextu informandi Pontificem, & prosequendi supplicationem. ibid. n. 63
 Quia hoc indulsit expressè Bulla, quoties arbitratu litteras continere iniquam gravamen, ibid. n. 64
 In Bulla, & eius censuris non comprehenditur recursus ad Regem ad tollendam violentiam ex litterarum Apostolicarum executione oriunda, qui Doctores affirmant. p. 40. n. 65. & seqq.
 Bulla Cæne tollit fictam prætextum violentiæ in bullarum retentione, admittit tamen supplicari sub prætextu probabilis violentiæ. ibid. n. 70. & seqq.
 Bulla Cæne non adstringit, ut de singulis litteris retentis mittatur statim peculiaris informatio Pontifici. ibid. n. 72. & seqq.
 Bullæ in Cæna dictionem (sub prætextu) quomodo exponant plurimi gravissimi Doctores, p. 41. n. 77. & seqq. n. 111. & seqq.
 Bulla Cæne eo solo contentatur, ut Rex supplicet à litteris, vel supplicare faciat. p. 42. n. 84
 In Bulla Cæne non prohibetur defensio vi oppressis, per Principes legitime præstanda, & omni iure debita. p. 44. n. 101
 Bulla Cæne ponderatur contra rigorem Rotæ, quæ nihil loquitur contra recurrentem. p. 351. à n. 76. vsque ad n. 90
 Bullæ verba ibi: *Sub prætextu violentiæ* tollendæ intelliguntur, quando ficto colore malitiosè impeditur litterarum Apostolicarum executio. p. 45. n. 111. & seqq.
 Bulla Cæne in iis, quæ attinent ad Regiam Regis in tollenda vi, & retentionem Bullarum iusta causa factam in Hispania non fuit recepta. p. 46. n. 114. & seqq.
 Bulla

& Verborum.

Bulla Cæne quoad capitula tangentia Regiam protectionis non obligat in Hispania, quia non fuit recepta. p. 49. n. 143
 A Bulla Cæne in capitibus tangentibus Regiam protectionis vi oppressorum magis ex Reuerentia Rex supplicavit. p. 51. n. 162
 Supplicatio à Bullæ Cæne suspendit eius effectum, ita ut licet Rex recusus utatur. ibid. num. 163
 A Bulla Cæne pro maiori cautela, & Regaliæ securitate humiliter supplicatum. ibid. n. 165. & seqq.
 Bulla Adriani refertur qua immunes sunt Reges Hispaniæ à censuris quibuslibet non parentes litteris in derogationem sui iuris patronatus. p. 69. n. 8
 Bulla Cæne in illis verbis (legitimè prosequantur) ponderatur. p. 70. n. 24. & seqq.
 Bulla Cæne prohibens sequestrum apponendum per iudices laicos in beneficiorum fructibus declaratur, & interpretatur. p. 135. n. 68. & seqq.
 Bulla Pij IV. verba recententur quibus apparet de omnimoda utilitate observationis Concilij Trid. cuius decreta tot labore edita plura tollunt scandala, & abusus in Ecclesia. p. 205. n. 46
 In dict. Bulla plurima leguntur prouocantia Principes ad observationem Trident. pro vniuersali Regnorum tranquillitate, & utilitate. ibid. num. 47
 Bulla Pij IV. refertur, quo obtestantur Principes Christiani, ut ea charitate, & affectu quo adfuerunt Concilio, eadem populorum suorum salutis causa, ad eius Concil. executionem præstent auxilium. p. 210. n. 24
 Et ut interdiciant, & recipi non permittant opiniones aduersantes salutarem dispositionem Concilij. ibid. n. 25
 Bullæ in Cæna verbis nihil detrahit stylus Senatus in remittendis causis Ordinario in prima instantia. p. 213. n. 28
 Imò exoritur iustificatio styli. ibid.
 Bulla Cæne ponderatur contra rigorem Rotæ, quæ nihil loquitur, nec disponit contra recurrentem, & quæ remedium. p. 351. n. 76. cum seqq.
 Bulla Cæne ponderatur quoad obligationem prosequendæ supplicationis, & cui incumbat. p. 42. n. 86. cum seqq.
 Per Bullæ Cæne publicationem tolli censuram omnem Pontificis in aliquibus casibus verum non esse, probat Diana. p. 54. n. 175
 Qui cum aliis loquitur in consuetudinibus contra libertatem Ecclesiasticam, contra quam non fuit inuentus recursus pro tollenda violentia, sed in eius fauorem. p. 58. n. 196
 Per Bullæ Cæne quotannis publicationem tolli censuram Papæ ortum ex tolerantia recursus, & consuetudinum contra libertatem Ecclesiasticam, qui dixerint. p. 54. n. 179
 Recursus pro tollenda violentia, qui non est contentus in Bulla Cæne, stante tolerantia per tot sæcula eius publicatione subsequente non includetur, sed foret præservatus. p. 55. num. 186
 Privilegia ex quibus competit ad Principes cognitio de aliquibus causis spiritualibus non sunt reuocata per Bullam iuxta magis receptam sententiam. p. 57. n. 197

Animus approbatus recusus pro retinendis litteris colligitur ex Bulla Cæne, quæ expressè permittitur. ibid. n. 200
 Bullæ Apostol. quam plurimæ recententur prohibentes auocationem ad Sedem Apostol. in causis tangentibus S. Inquisitionem, & præservantes primam, & alias eisdem instantias. p. 422. à n. 81. cum seqq.

C

Calumnia, Calumniosus.

Calumniosè, & differendi causa videntem retentionis remedium debet Senatus in expensis condemnare. pag. 196. num. 87. & seqq.

Camera Apostolica, Cameralis. Vide Obligatus, Auditor.

Canonicus.

Canonicus Cathedralis delinquens ratione beneficii curati à solo Episcopo absque adiunctis puniendus, ut determinavit Rota. p. 314. n. 15. & seqq.

Cap.

Cap. Pastoralis, de fide instrument. ponderatur, & interpretatur. p. 51. n. 164
 Cap. si quando, de rescript. verba ponderantur. p. 62. n. 13
 Cap. cum teneamur, de præbend. ponderatur. ibid. n. 14
 Cap. generali, de election. lib. 6. exornatur, & ad eius distictam dispositionem reducit generalitas Bullæ Cæne prohibens sequestrum fructuum, & proventuum Ecclesiasticorum. p. 135. à n. 68. & seqq.
 Cap. nos si incompetentem, 2. q. 7. & alia iura singularia ponderantur. p. 73. n. 48
 Cap. veniam, 35. q. 9. mirabiliter ponderatur. p. 74. n. 55. & seqq.
 Cap. si quando, de rescript. verba ponderantur, & aliorum iurium. p. 110. n. 18. & seqq. & p. 139. n. 94
 Cap. causæ omnes, sess. 24. de reformation. c. 20. an fuerit inductum in fauorem Ordinarij, vel partium, vel vtrorumque. p. 214. n. 1. cum seqq.
 Cap. significavit, 36. de rescriptis, ponderatur, & exornatur. p. 283. n. 12
 Cap. Capella, de privilegiis, ponderatur. p. 313. n. 2. & seqq.
 Cap. cum personæ, de privilegiis, in 6. latissimè, & singulariter declaratum per Rotam. p. 319. n. 16. & seqq.
 Cap. licet, de procurator. lib. 6. latè & vtiliter exornatur. pag. 295. num. 37. & sequent.
 Cap. quoniam frequenter, §. potè ut lite non contestata, Clement. causam, de electione & Clement. 2. ut lite pendente, quibus Rotæ rigor fundatur, interpretantur, ut procedant quando citatio impeditur de facto, & auctoritate propria, non de iure, auctoritate publica, & lege pertinente. pag. 347. num. 33. & seqq.
 Cap. concertationi, de appellat. lib. 6. pluribus exornatur. p. 362. n. 10. & seqq.
 Cap.

Index Rerum,

Cap. à collatione, de electione, lib. 6. ponderatur. ibid. num. 19. cum sequentibus, & late noviterque interpretatur, à num. 24. cum sequentibus.

Cap. Romana §. contrahentes, de foro compet. lib. 6. late ponderatur, & interpretatur. p. 339. n. 24. cum seqq.

Cap. Constitutionis, 25. q. 2. ponderatur pro illa præsencia ficta, qua in signatura per concessum vtiur Prælatus. pag. 416. num. 37. & 40

Capitulum, Capitulares. Vide Electio, Adiuncti, Extra iudicialiter.

Capitulares actus extrajudiciales, quibus Prælatus assistit, & passim controvvertantur, an super defectibus electionum, aut exceptionibus oppositis, aut appellationibus à Capitulo licite omittantur prima instantia Ordinarij. p. 211. n. 1. & seqq.

Capitulum se opponens executioni litterarum Apostol. ad impediendam immisionem proiuli, an & quando dicatur legitimus contraditor. p. 494. n. 97

Capitulares actus extrajudiciales sunt cum iurisdictione capitulum careat. pag. 361. num. 2. & seqq.

Capitulum competit extrajudicialiter examinare habilitates, & inhabilitates oppositorum, licet careat iurisdictione, qua non eget examen extrajudiciale. p. 362. n. 14

Capitulares actus non faciunt instantiam tanquam extrajudiciales, vt plerumque in Nuntij Tribunali declaratur. ibid. n. 17

Causa de facto circa hanc doctrinam Ecclesie Toleranæ auctore patre cinante, & obtinente refertur. ibid.

A Capitularibus actibus appellatur ad Episcopum, an & quando Canonice assistentem tanquam alium consideratum. p. 364. n. 10

In capitulum sede vacante transit commissio specialis perpetuo facta dignitati, quia est ordinaria non delegata. p. 379. n. 10

Capitulum sede vacante succedens in iurisdictione ordinaria, etiam voluntaria comprehenditur in decretis de Ordinario loquentibus. p. 219. n. 25

Capituli sede vacante prima instantia præservata intelligitur à Trident. ibid. n. 26

Capituli privilegio, vt adversus capitulares non procedat Episcopus sine adiunctis, singuli capitulares non renunciant ratione iuris multiplicati. p. 275. n. 65. & seqq.

Capitulum.

A capite non debent membra discedere. pag. 85. num. 5

Caput Reipublicæ est Princeps cuius imaginem representat. p. 170. n. 10. & seqq.

Caput maioratus vbi sit, iudicium agitur, etsi bona, & villæ vniuersæ sint in diuersis Regnis. p. 233. n. 27. cum seqq.

Caput occisi in diuersis districtibus si reperitur in vno districtu, ad eius dominium pertinet cognitio delicti. ibid. n. 32. cum sequentibus.

Peccatum in cap. membra etiam inficit. p. 389. num. 39

Capitula connexa, aut separata.

Capitula plura vbi sunt diuersa, sententiam super aliquibus latam aliis omissis validam esse, dixit Rota. p. 302. n. 22. & seqq.

Quot capitula separata, tot sunt sententia. ibid. num. 29

Capitula si sint separata, sententia potest valere pro parte, licet pro parte sit nulla. ibid. num. 30

Capitula vbi sunt separata, quia nullam connexionem habent inter se, appellatio ab vno non suspendit in alio. ibid. n. 31. & 32

Diuersa capitula, & separata, quando dicuntur continere sententia etiam in iurepatronatus. ibid. n. 33

Casus. Vide Ratio.

Triginta tres casus, quibus ob scandalum receditur à iuris dispositione, refert Felin. p. 80. num. 25

Vltra sex casus à lege Regia designatos an possit Senatus retentionis Regalia vi. pag. 116. n. 1. & seqq.

Sex casus, quorum meminit l. Regia recensentur. ibid.

In omnibus casibus indistinctè, in quibus vertitur turbatio Reipublicæ, & damnum notabile Status Ecclesiastici posse Principem retentionis Regalia vi, mediis validissimis, vt verius ostenditur. pag. 118. num. 13. & sequentibus.

Casus plures quoties habent eandem rationem, licet de vno tantum fiat mentio, intelligitur facta exemplariter, non restrictiue. ibid. numer. 15. & 16. & seqq.

Casus omissus sub ratione dispositionis comprehensus, expressus dicitur. p. 119. num. 21. & seqq.

Ex casuum magis frequentium expressione nequit fieri illatio ad exclusionem minus frequentium. ibid. n. 17. & 24

Ponderantur plures leges Regni, que nouiter disposuere circa alios casus retentionis in l. 15 non comprehensos. pag. 121. num. 50. & seqq.

Ad casus similes sub ratione generica comprehensos, etiam in l. 25. non expressos, retentionem litterarum extendi omnes ferè Doctores tenent. ibid. n. 47. & seqq.

Iusta casuum varietate in retentionis examine diuersimodè concipiuntur decreta. pag. 194. num. 57

Casus retentionis aliqui pertinent ad retentionem litterarum, alij ad remissionem Ordinarij, & de vtrorumque decretorum conceptione. ibid. num. 58. & seqq.

In casu omissio videtur contrarium velle disponere lex noua declarans. pag. 265. num. 42. & 43

Casus omissus vt sub lege comprehendatur, debet adesse omnimoda similitudo, quæ nulla datur inter Breue Camerale, & alios actus executiuos. ibid. n. 44. & 45

Casus superueniens non mutat actum consummatum. p. 339. n. 7. & seqq.

Casus duo quando sunt æquiparati à iure dispositum in vno in alio repetitur. p. 354. num. 8. p. 401. n. 44

Casus, quos necit rationis identitas non sunt quoad iuris dispositionem separandi. p. 449. n. 26. & 27

Casus plures quoties habent eandem rationem, licet de vno dumtaxat lex loquatur videtur id fieri exemplariter, non restrictiue. ibid. num. 28

Casus

& Verborum.

Casus pauperis exceptus per Trid. ab eius regula generali debet eadem exceptio extendi ad omnes similes casus, eandemque rationem habentes. ibid. n. 29

Maximè cum Concil. Trid. non excipiat pauperes taxatiue, vel exclusiue ad alios similes. ibid. num. 30

Causa, Communis, Connexa, Individua, Causatiue.

Vide Retentio, Continentia.

Causa legitima & iusta existente, litterarum retentio prouenit à principio iuris naturalis diuersis defensionem vi oppressorum. pag. 34. num. 21

Causa iusta deficiente litteræ Apostolicæ retineri non possunt. ibid. n. 22

Causa legitima ad Bullarum retentionem vana sunt arbitrio docti & pij viri relicta. ibid. n. 23. 24. & 28

Causa iusta ad retentionem quando à Senatu non reperitur, statim litteræ redduntur Impetranti. ibid. n. 29

Causa legitima vbi adest ad retentionem Bullarum non ligant censuræ, cum fiat Papa, & iure permittentibus. p. 40. n. 65. & 68

Causa iusta suspendendi rescriptum vbi adest, illius censuras non incurritur. p. 64. num. 25. & seqq.

Retentio Bullarum ex legitima causa, zeloque Christiano ob bonum publicum, spirituale, aut temporale, non odio, nec immodestè facta, licite iudicatur à Doctoribus. ibid. n. 28

Causa ad suspendendum in executione litterarum quas iustus esse, iura prudentis arbitrio reliquerunt. p. 78. n. 2

Causæ scandali vti eminentioris specialiter meminit ius ad litterarum suspensionem. ibid. num. 3

Causa retentionis examinata per Senatum, & legitima reperta vbi libet talis debet indicari. p. 83. n. 57. & seqq.

Causam scandali legitimam esse ad Bullarum retentionem plerumque affirmant Doctores relati. ibid. n. 58

Dammum Reipublicæ Ecclesiasticæ, aut temporalis, seu spiritualis, causam esse legitimam retentionis litterarum Apostolicarum in Senatu, omnes Doctores affirmant relati. p. 85. num. 45. vsque ad num. 55. & à n. 34. & seqq.

Ex nouitate, & abusu oritur scandalum tanquam causa à causato. p. 94. n. 9. & seqq.

Causa publicæ utilitatis legitima dicitur, vt Princeps tollat dominium proueniens à iure naturali, aut gentium. p. 103. n. 32

Data tamen recompensa. ibid. n. 33

Ex causa publicæ utilitatis superueniente potest Rex reuocare, aut modificare donationem, privilegium, aut contractum à se gestu, quando grauius coronam lædunt. ibid. n. 35

Id tamen per legem generalem. ibid. n. 36

Præiudicium iuris tertij iusta causa est retinendi litteras in Senatu. p. 104. n. 47. & seqq.

Intellige si conueniat violentia, vel damnum aliud publicum. p. 105. à n. 62. & seqq.

Causa iusta tollendi ius tertij tunc præsumitur in Principe quando faciat cum citatione partis, non aliter. p. 106. n. 64. & seqq.

Subceptionis causa an sit sufficiens ad litterarum retentionem. p. 108. à n. 1. cum seqq.

Causæ examen, quam legitima sit ad suspendendam executionem litterarum arbitrio pru-

dentis viri relinquunt iura. pag. 119. num. 26. & seqq.

Causa retentionis litterarum per Senatum faciendæ sunt variæ arbitrio boni docti, & pij viri relicta, sicut cetera, quæ à iure non habent certam determinationem. p. 120. n. 29

Causæ similes expressis admittuntur in Bullarum retentione. ibid. n. 30. & seqq.

Ex iusta causa dummodo sit euidentis tolleratur retentio litterarum. p. 121. n. 45

Ob quascumque causas aduersantes sacris Canonibus, & Conciliis generalibus litteræ ad Senatum trahuntur. ibid. n. 40

Causa vniuersalis possidendi attenditur. p. 124. n. 69. & seqq.

Causam continuam & successiuam habent ea, quæ in animo consistunt. p. 131. n. 31

Causæ illæ omnes, quæ legitimæ sunt ad retentionem litterarum Apostolicarum ardent executores superfedere in eam executione. p. 139. n. 93. & seqq.

Causa legitima requiritur ad fundandam retentionem litterarum, & quales legitimæ sint remissiuè. p. 164. n. 1

Ex vna causa deducta in Senatu ad retentionem succumbenti, an obstat res iudicata postea iterum agenti ex alia noua, tunc non deducta. ibid. n. 2. & seqq.

Causa nulla expressa, sed generaliter agenti ad nullitatem sibi præiudicare & in ceteris vna prosequuta tantum, qui dixerit. p. 165. n. 4

Ex vna causa deducta, & prosequuta in retentionis recursa posse iterum ex alia, etiam tunc existente nouiter retentionis remedium intentare, vt veriore opinione amplectitur, & comprobatur Author. ibid. n. 5. & seqq.

Prosecutio ex vna causa, & capite non tollit aliam, licet omnia à principio deduxerit Actor. ibid. n. 6

Agenti ex vna causa, & prosequuta, non obstat res iudicata, quominus ex alia diuersa vltorius agere queat. ibid. n. 10. & seqq.

Retentionem litterarum petenti ex vna causa, & succumbenti non obest res iudicata, quominus iterum ex alia separata, & diuersa illam intenet, prout in sacri contingencia obtinuit Author in Senatu Supremo. pag. 167. num. 24

Ex causa falsa agens non obtinet in eodem iudicio ex alia vera, etsi tunc existente, in alio tamen iudicio nouiter intentata obtinet. ibid. num. 25

Marius Giurba dicens proponentem nullitatem generaliter, & prosequentem vnam causam dumtaxat sibi in ceteris præiudicare, reprobat, & Thuscus quem pro se allegat, contrarium tenet. ibid. n. 26. & seqq.

Causa retentionis in Senatu deducta litteris alaris examinatur per Ordinarios iudicij tramites, in quo datur reuifio. p. 191. n. 16

Quod non requirit iudiciale indagacionem, sed extrajudiciale instructionem, sicuti nec indiget iurisdictione. ibid. n. 17

Causa deducta in Senatu ad fundandam retentionem si consistat in iure, vel ab aduersario confiteatur, denegatur probatio. p. 194. n. 51. & seqq.

Causa retentionis, quæ non legitime sit, iusto & pio Senatorum arbitrio relicta est. pag. 196. num. 73

Causa